

DOMSTOLENS DOM

af 13. december 1972

i retssagen 44/72 (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Arbeitsgericht for Rhinområdet): Pieter Marsman mod firmaet M. Rosskamp ⁽¹⁾

(Processprog: Tysk)

I retssagen 44/72, der som genstand har en til Domstolen i henhold til EØF-Traktatens art. 177 indgivet anmodning fra Arbeitsgericht for Rhinområdet om i den for denne ret verserende sag mellem Pieter Marsman, Hengelo, Holland, og firmaet M. Rosskamp, Gronau (Tyskland), at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af art. 48 i traktaten om Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og art. 7 i Rådets forordning nr. 1612/68 af 15. oktober 1968 vedrørende arbejdskraftens frie bevægelighed indenfor Fællesskabet (EFT nr. L 257 af 19. oktober 1968, s. 2), har Domstolen, bestående af fungerende præsident, afdelingsformand R. Monaco, afdelingsformand P. Pescatore, dommerne A. M. Donner, A. Trabucchi, J. Mertens de Wilmars (refererende) og bistået af generaladvokat K. Roemer og justitssekretær A. Van Houtte, den 13. december 1972 afsagt følgende dom:

Det forbud mod forskelsbehandling med hensyn til beskæftigelse og arbejdsvilkår, som fastslås i traktatens artikel 48 og i artikel 7 i Rådets forordning nr. 1612/68, omfatter også den særlige beskyttelse, især mod afskedigelse, som en medlemsstats lovgivning måtte yde særlige grupper af arbejdere ud fra motiver af social karakter.

⁽¹⁾ EFT nr. C 105 af 10. 10. 1972.

DOMSTOLENS DOM

af 13. december 1972

i sagen 52/72 (anmodning om præjudiciel afgørelse indsendt af »Verwaltungsgerichtshof« i Hessen): Walzenmühle Magstadt Karl-Heinz Kienle, imod Einfuhr- und Vorratsstelle für Getreide und Futtermittel ⁽¹⁾

(Processprog: Tysk)

I sagen nr. 52/72, hvis genstand er en anmodning, som i henhold til EØF-Traktatens art. 177 af »Verwaltungsgerichtshof« i Hessen, Kassel, er indgivet til Domstolen, og hvis øjemed det er i den for denne ret imellem Walzenmühle Magstadt Karl-Heinz Kienle, Stuttgart, og Einfuhr- und Vorratsstelle für Getreide und Futtermittel, Frankfurt am Main, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af Kommissionsforordning nr. 963 af 27. maj 1969, art. 3, nr. 1, (EFT 1969, nr. L 126), vedrørende betingelserne for ydelsen af overgangsgodtgørelse for blød hvede, rug af brødkornskvalitet og majs på lager ved afslutningen af salgsperioden 1968/69, har Domstolen, der er sammensat af præsident R. Lecourt, afdelingsformændene R. Monaco (refererende dommer) og P. Pescatore, dommerne A. M. Donner, A. Trabucchi, J. Mertens de Wilmars og H. Kutscher; generaladvokat: K. Roemer, justitssekretær: A. Van Houtte, den 13. december 1972 afsagt en dom, hvis konklusion er følgende:

Den i Kommissionens forordning EØF nr. 963/69 af 27. maj 1969, art. 3, nr. 1, fastsatte frist, inden for hvilken andrageren ved anbefalet brev, telex eller telegram sendt senest den 7. juni 1969, skal have tilkendegivet sin hensigt om eventuelt at anmode om den i Rådets forordning nr. 120/67/EØF omhandlede overgangsgodtgørelse, har præklusiv virkning.

⁽¹⁾ EFT nr. C 105 af 10. 10. 1972.